

Veverčiny povídky

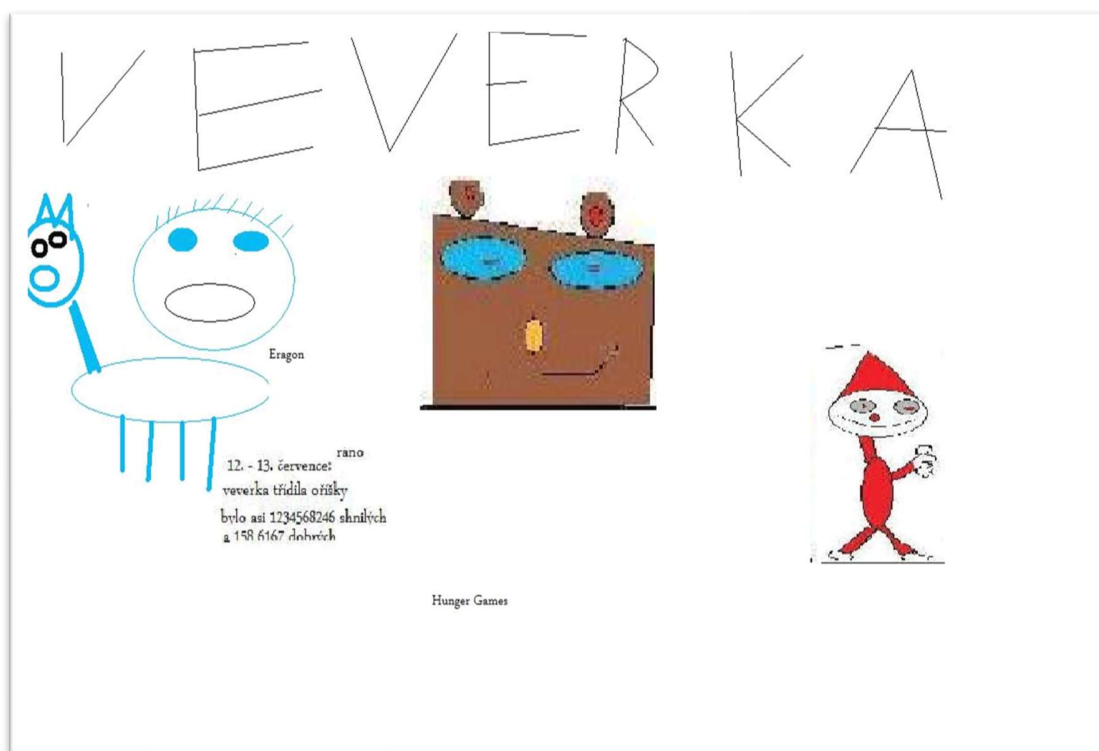
Autor: Zdeněk Pezlar

Začátek: 5.C

Průběh: 1. Ag

Konec:

Toto jsou moje povídky o vevre. NEJSOU UPRAVENY! 1. Povídku jsem tak opravdu psal.

Povídky: Veverčino první dobrodružství, Veverčin deník, Veverka a Hladové hry, Veverka zkouší kouzla s Eragonem, Veverka a Ender, Veverka a čaroděj zeměmoří, Veverka s Arturem skouší klíče, Veverka a čaroděj zeměmoří, Veverka a všichni dohromady

Obsah

[Veverčino první dorodružství](#)

[Veverčin deník](#)

[Veverka a Hladové hry](#)

[Veverka a Eragon](#)

[Veverka a Ender](#)

[Veverka a čaroděj zeměmoří](#)

[Veverka s Arturem skouší klíče](#)

[Veverka a všichni dohromady](#)

[Bonusová povídka – jak se psalo](#)

Stačí jenom Ctrl + Click

Veverčino první dobrodružství

Také jako Veverkapezlar

```

|                                     |
|
|-----|
|                                     |
|                                     |
|      O      O      |
|                                     |
|                                     |
|          U          |
|                                     |
|      \_____/      |
|          |  |      |
|          |  |      |
|      \_____/      |

```

Byla jednou jedna Veverka, co spala.

Najednou ji probudil strašný hluk.

```

- -
|| ||
|OO|
|__|

```

A jelikož byla velmi rozespalá, začala mluvit sprostě (jelikož zde nesmí být žádná sprostá

slova zaznačíme je alespoň symboly):8ý8ýáděáš9´=´=%(*@%^^@! ...

Ale potom rozespalá začala mluvit asi takto: tkokfhvynys

Brzy poté se ale vzpamatovala.

A nemohla uvěřit vlastním očím!

U jejího stromu se objevila strašná jezdící houpající koule (demoliční koule), lidi co s draky v ruce

vypalovali les (vojáci s plamenomety specializovaní na vypalování lesů) ...

I I I I

I OO I No To nĚní mŔžně~~ž~~(stále ještě malilililinko rozespalá).

I ____ I

dělalo strašný hluk.

Na pozadí toho zvuku se ale ozýval jiný zvuk.

Byla to rozespalá ustrašená utíkající zvířata.

Hulákala asi toto: PŕmŔĆ, ŔaŔhraŔte Ŕe...

Po půl hodině bylo v lese jen pár zvířat.

Bobrové se schovávali v řece, Syslové v zemi, Ptáci na skalách a tak na Veverku zbylo prakticky
jediné dobyté místo, její strom.

Tak k ní přišel jeden voják a připravoval se spálit na popel její strom, ji i její nic netušící spící
rodinu.

Ale Veverka si řekla, že to tak nenechá.

Skočila na něj, a ten se otočil tak že spálil prakticky všechny své druhy.

Veverky si nikdo nevšiml, a ti co přežili, ho šli žalovat

A všechno to a celý život byl v base (a jeho rodina je, asi na 1000 let zadlužena).

Ale vraťme se k veverce.

Byla s rodinou na svém stromě, ale kamarády neměla.

Všichni utekli.

Asi si říkáte, že měla zvířata, co se schovala.

Ale Bobrové by ji pohryzali, syslové by utekli (jsou velmi plaší), Ptáci v této krajině mají „rádi“ Veverky ...

Chvilí se bavila tím, že okrasně ohryzávala její strom, ale brzy jí došlo místo.

Nevěděla, co má dělat.

Zjistila, že se její kamarádi nacházejí asi 36 km od ní.

Tak začala se svou cestou.

Než došla, na okraj lesa stalo se něco neuvěřitelného.

Omylem šlápla do neupevněné bobří hráze., Jedna kláda ji odrazila do syslí nory, kde měli proti lupičské zařízení (předělaná myší past) takže ji to vystřelilo do ptačího hnízda.

Cestou viděla své druhy odcházet a vzdychat a jak je viděla tak si řekla, že se přestane bát.

Spadla do hnízda, Nastoupila na malé “ptáčátko”, vzlétla, Ale jelikož ptáky neumí moc řídit narazila do vosího hnízda. I

I
I
( )
( )
( )
( ) \ / (vosa)
( ) O

S ptáčátkem byl konec, ubodaly ho vosy.

Veverka však utekla.

\ /   I I I I
O   I O O I \ /
I _ I O
_____| |_____
I | I
I I I
I I I
I I I
( )( )

Věděla, že se její kamarádi nacházejí v jedné jeskyni kosdhfsdui.

Ale jelikož nevěděla kterým směrem je jeskyně kosdhfsdui, brzy se ztratila.

Brzy poté však našla mapu, a jelikož tajně chodila na zeměpis na škole tuším Úvoz, dokázala se v ní orientovat.

Zjistila, že se jeskyně kosdhfsdui nachází už jen 9,789 km od ní.

Ale před ní se teď rozprostíraly hory.

Obrovské hory (pro Veverku).

Leknutím málem spadla za sebe.

Ale řekla si, že pro kamarády všechno a začala lézt.

Asi po půl hodině snažení se posunula asi o 30 metrů.

Ale skála byla velmi příkrá. (ano, v téhle sbírce budou obrázky divné).

\   /...../

\ |OO|

\ |__|

\ | |

\ | |

\ | |

\O   O[nohy]

Ale nevzdávala se a lezla dál.

Uffffff

UffffffUffffff

„A jsem tam“ řekla a spadla na druhou stranu hory.

Naštěstí tam byla jeskyně a té se zachytila (ano to Veverka dokáže).

Zalezla do jeskyně.

Nic v ní nebylo. Vylezla z jeskyně. A lezla dál dolů. Šla dolů a omylem uklouzla. A asi takto se dostala dolů.

A už z dálky viděla svou rodinu, ale nad ní viděla „masového“ vraha zvířat.

Proto se z dálky rozběhla a skočila na toho „vraha“.

Ten spadl na zem a rozbil si hlavu o kámen.

Tak spěchala za svou rodinou a žili šťastně až do zítřejšího rána.

I I I I z z

I _ _ I z

I _ _ I

Probudila se a zjistila, že jsou pryč.

Rychle se podívala z „okna“ (díry ve stromě) a viděla auto s nápisem zvířecí útulek.

Okamžitě začala skákat přes stromy (čím vzbudila všechny ostatní Veverky) a nakonec doskočila až na auto.

Skočila řidiči na přední sklo a ten zastavil, aby ji sundal.

Bohužel pro řidiče šla okolo veverčina kamarádka z cest Karkulka s kulometem.

Ta okamžitě vystřelila na řidiče, přijela policie a Karkulka šla do vězení ALE Veverka, a její rodina, se zase dostali domů.

Veverka se rozhodla (to I je tam správně) že si bude vést deník.

1.–29. června napadli nás lidi s plamenomety (už vím, jak se to jmenuje) a moje rodina utekla.

30. června našla jsem svou rodinu.

1. července moje rodinu unesli a Karkulka pomohla (prostě útěk). A pak ji zase dali do vězení.

2. července:

Dnes se Veverka rozhodla že osvobodí Karkulku z vězení.

Skočila do její cely a protáhla ji skrz mříží (chudák Karkulka), ale byla venku.

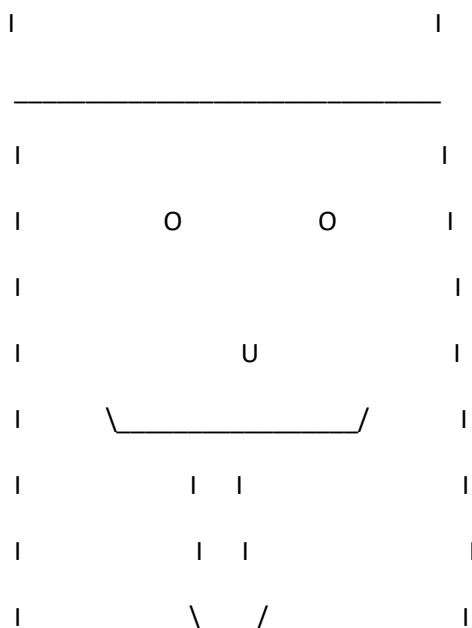
3. červenec – 9. květen se děla další dobrodružství.

9. května ukončil autor tuto knihu.

Děkuji za čtení:

Zdeněk Pezlar 5.C 9. Květen.

Veverčin deník

Autor: Minule jsem vám řekl, jak vypadalo veverčino první dobrodružství a proto jsem se rozhodl pokračovat. (zde se neřídím prázdninami ani opravdovými week-endy a někdy zde week-endy a prázdniny nemám, Veverky to mají jinak).

Na konci své minulé knihy jsem zmínil, že 3. červenec – 9. květen se dělá další dobrodružství.

A nyní vám ukáži, jak si je Veverka zapsala do svého deníku (koupěného za 12 Kč v Albertu):

3. července: dnes jsem byla poprvé v obchodě (můj deník mi koupila maminka), a je to teda něco! Chodí tam obří, je tam všechno obří, nekonečno cest, nadmíru vysoké...

Rychle jsem vzala nějakou tekutinu s názvem Víno Chardonnay.

A jelikož jsem měla ten den narozeniny tak jsme to s rodinou všechno vypili.

Bohužel když jsem chtěla jít do školy, rodiče do práce, babička domů, a dědeček z židle tak jsme zjistili, že se strašně motáme.

Proto zůstali tak cca 3 dny doma.

7. července: Dnes jsme šli s Karkulkou do parku.

Bohužel byl pro psy. A proto když nás jeden začal nahánět. Začala jsem utíkat všemi rourami a přeskakovat překážky, Karkulka prostě na vše šlapala.

Poté nás pes zahnal do „parku“ pro koně, který byl dlouhý asi 1,5 km. Teď jsme obě přeskakovaly a podlézaly, bylo to přece jen ve větším měřítku.

U jedné překážky na přeskakování nás pes skoro dohnal, ale běžel takovou rychlostí (ano, byly jsme natolik před ním) cca 150 km/h (ano, v mé knize je to možné) že když skočil letěl asi 650 metrů a pak se proboural překážkami dalších 100 m a pak narazil do koně.

8. července: dnes je den klidu, protože jsme stále unavené od toho dostihu s psem a navíc tam byly kameny, takže jsme se někde na kamenech pořezaly. Rodiče nás omluvili ze školy.

9-10. července: JE WEEKEND!! Takže jen spím.

11.-15. Července: Zase škola-----

-----ach jooo

12.-13. Července: Veverka třídila oříšky. (bylo jich asi 1234568246 shnilých a 1586167 dobrých).

```

                ooo
obr.2  _I_____I_      OOOOO
        /  O O  /      OOOOOOO
        /  _I_  /      OOOOOOOOOO

```

13. července: dnes jsme ve škole měli psát nejtěžší test vdějinách naší třídy, a proto jsem se domluvila s Karkulkou, že mě ve vyučování unese (jako terorista).

Bohužel když přišla Karkulka do třídy, učitelka zavolala policii a Karkulka byla zpátky ve vězení.

14. -17. Července: další nudná škola.

18. -19. Července: jezdili jsme na něčem, co obři nazývají kolo.

ALE jsou to 2 oříšky spojené větvičkami.

20. července: Dnes jsem šla osvobodit karkulku.

21. -25. Července: tyto dny jsme na škole ve městě (výměnný pobyt s lidmi, oni tomu říkají škola v přírodě).

26. července: Dnes jsem šla do kina s karkulkou.

Nic moc.

27. července-1. Srpna: byli jsme s rodinou na dovolené, u moře.

2.- 16. Srpna: Tyto dny jsem byla na přílesském (lidé tomu říkají příměstském) táboře Kondičky.

Ghándího citát: Pokaždé když jdu spát tak umřu. Poté se ráno probudím a cítím se jako znovuzrozený.

Veverčín citát: Pokaždé když jdu cvičit tak umřu. Poté si v přestávce odpočinu a cítím se znovuzrozená.

© Ghándí 2014.

Nevím kdo: Všichni ví, že něco nejde. Pak přijde blbec, co to neví, a tak vzniká vynález.

Trenérův citát: Všichni ví že něco jde. Pak přijde blbec (většinou Veverka) co to neví, a tak vzniká Prokrastinace (chorobné odkládání).

© Nevím kdo 2014.

17. Června Dnes jsem byla host v pořadu Babicovy Dobroty, kde jsem vařila s Babicou (překvapivě) a potom co jsem to ochutnala, tak jsem si pohrála s písničky a podle pravdy jsem to přejmenovala na Babicovy jedy a Veverčiny dobroty, podle pravdy.

Bohužel mě Babica vyhodil a přejmenoval svůj pořad zase na Babicovy dobroty.

A pak že lidi „záhadně“ umírají ...

18. června - 29. Července: Jeli jsme s rodinou na výlet, ale nějakí blázni nás zavřeli do obrovských stromů (nechápu HOW) a museli jsme se moc dní prokousávat a 1 den hledat naše kola.

30. Července – 5 Srpna: Dnes jsem si zahrála na super-Veverku a zachraňovala Veverky.

SUPER JOB.

I I I I I I I I I I I I

Legenda:

Žlutá: to radši nechtějte vědět.

Červená: poslední co si vzpomínám, že jsem si s karkulkou hrála s kulometem a pak **okolo** mě ležela barva.

Zelená: někdo snáší z nebe modré, já zelené **PROBLEM?**

Modrá: královská krev je modrá. Chudák královna Alžběta II.

Bílá: jen papír.

(1000. slovo! Někde tam!)

26. – 27. Března: Byla velká pařba na oslavu 1000. slova (samozřejmě přes noc).

28. Března – 7. Dubna: byla jsem v nemocnici, oslava byla divoká.

8. Dubna: byla prodána 1000 000 kopie mého obrazu, originál stojí 25 473 125 853 563 923 293 \$

(poznámka autora: každý jednotlivý kus stojí 150 \$ a já z toho dostanu 150 \$).

9.-26. Dubna: nic jsem nedělala :(nic mě nenapadlo.

27. Dubna: Autor má narodeniny, a my máme práni jediný, at' už sakra dopíše tu knihu!!

28. Dubna: aby měla karkulčina babička radost, šli jsme za ní abychom jí dali dort a víno atd...

Bohužel vlk karkulku zastihl a chtěl jí košík sebrat, ale já jsem ho koplá do obličej a on utekl.

Pak ale vlk babičku přepadl, svázal a schoval a přestrojil se za ni.

Tak jsme přišli, Karkulka řekla pár svých výroků jako:

Babičko, proč máš takové vlčí oči?

Babičko, proč tě Veverka kopla?

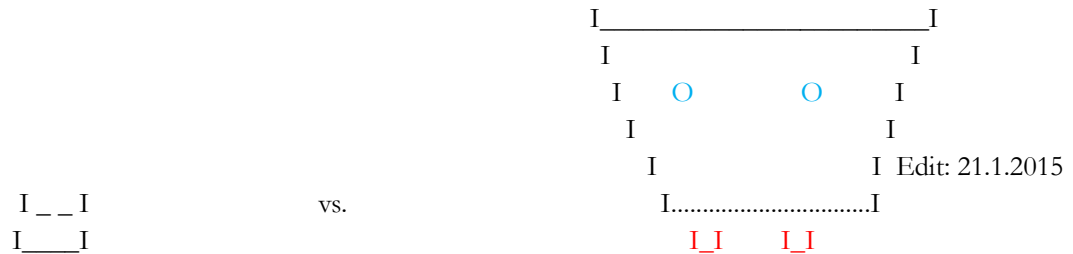
Babičko, proč jsi vlk?

Nakonec jsme ho utratili na trhu a dostali jsme 2 682,-

Pak jsme daly babičce co je potřeba, a jelikož mě neviděla tak si to tak trochu vymyslela a předělala.

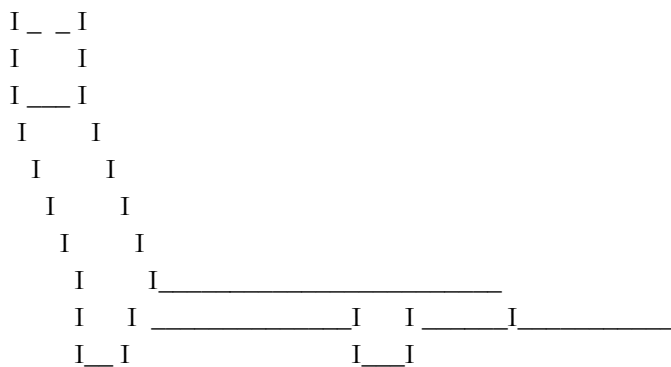
Pak to vyprávěla všem a tak vznikl Příběh o červené karkulce.

Obr. 6 malinko dole

29. Dubna –3.Května podstoupila jsem strašně moc plastických operací a dnes vypadám jako žirafa (námět Vítek Štaud).

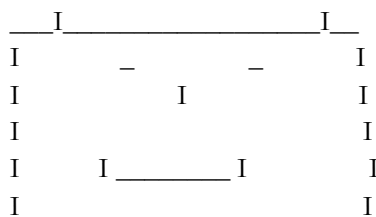
Obr. 7

4. -8. Května: Byla jsem na dalších operacích, abych se vrátila do svého původního vzhledu.

9. května: konec. Autor ukončil minulou knihu, a teď i tuhle.

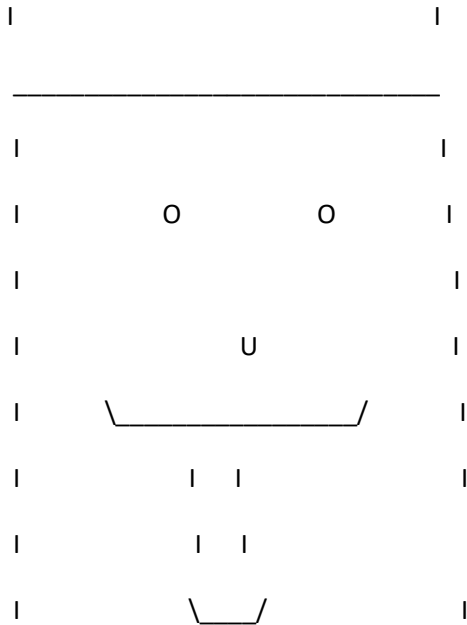
Už bylo načase. Ve skutečnosti je den před vysvědčením. Je 26.6.

Děkuji za čtení.

Zdeněk Pezlar 5.C 26.6 2014 9:37 a několik sekund

Veverka a Hladové hry

Warning! Jestli jste je nečetli, bude to trochu nepochopitelné. Neboli SPOILERY.

Warning 2! Na tuto povídku si vezměte trochu více času. Zatím má 9 stran. Zdeněk Pezlar 8.1.2015

13. Kraj byl připojen k 12. kraji. Od 76. do 95. Výročí hladových her, se hladové hry změnili. Chodili tam jen přívrženci kapitolu a přeživší mírotvorci. Právě v 95. Ročníku Pluratch Havensbee (vrchní tvůrce her) rozhodl, že lidi trochu ušetří a budou dělat Hunger Games na zvířatech z Panemu. Tato vybraná zvířata byla zvolena několik měsíců před odjezdem, a tak měli dost času, aby se naučili lidské řeči. Z každého kraje vybrali jedno zvíře a jednoho vylosovaného. Ale jim to vůbec nevadilo. Už to brali jako poctu, a ne jako další kapitolská hra. A nastal 100. Ročník Hladových her. Prezidentka otevírala obálku, a lidi ve všech krajích měli oči přilepené k obrazovce (vteřinovým lepidlem). A prezidentka začala odříkávat: „Na počest 4. Čtvtoher, je tu něco velmi, ale velmi neobvyklého. Bylo vybráno, že dva vylosovaní lidé i vítězové (Vítězové, si odhlasovali, že chtějí hrát i víckrát), případně dobrovolník, bude v aréně ne se zvířetem z Panemu, ale s 2 zvířaty a z kteréhokoliv světadílu“. Všichni se podivili, a pak prezidentka dodala: „Kapitol je vyspělý“ protože i ona viděla přes skryté kamery na všech třináct krajů a jejich obyvatele. Nyní se snažili spolupracovat jako například splátcí a zvířata z třetího kraje = tým, ale když vyhrál jen jeden, dostalo se ku víc obdivu. Ale pořád 24 „osob“, takže 6 vylosovaných krajů. Každý zvířecí soutěžící měl na sobě čepici s číslem kraje. Takže to bylo takto:

1. John Fujh, Jane Voblum, plaměná Bob a žirafa Jana

2.

3. Diod (vítěz) a Loren Kaful a jejich zvířata jsou: nosorožec Robin a Lev Alex

4. Finnickova šílená láska Annie Cresta, Jacob Frost, Slon Carl a Opice Jack

5.

6.

7. byla vybrána Johanna Mason, bývalá vítězka, a Robin Jurah, Ptakopysk Emil a Bobr Charley

8.

9.

10.

11. Carl Lake, Sarah Hatov a kocouři Tygr (také jako čiča) a Tuňák (naši kocouři se tak opravdu jmenují)

12. Samozřejmě Peeta Melark a Katniss Everdeenová, naše Veverka a Karkulka (vypadá a chová se jako zvíře)

Poté se skoušeli dovednosti, ale tentokrát v týmech. Šli tam spolu, tvářili se, jako že nic nemají, ale měli svůj plán. Katniss šla na strom tak rychle, že si jí nikdo nevšiml, Peeta se nabarvil na kámen a schoval se dřív, než si ho někdo všiml, Veverka šla naproti Katniss a Karkulka se schovala pod jeden kořen. Jeden tvůrce hlasitě vykřikl „další!!!!“ a potom se všichni odkryli, což tvůrce překvapilo, protože nevěděli, že tam vůbec byli, a začali, střílet na jedno místo, až nakonec z šípu vytvořili nápis Hunger Games. Poté to katniss přeskákala, Karkulka z druhé strany, Veverka prolezla, Peeta začínal uprostřed a všichni všechno prolézali, přeskakovali, až nakonec vylezli, rychlostí blesku sebrali šípy, uklonili se a šli. Nebylo divu, že všichni dostali 13 bodů z 12. Pak se pro Katnissinu záležitost s Routou (dívka z jedenáctého kraje, v 1. Díle mrtvá, ozdobila tělo, dala její rodině přínos jídla) spojili s dětmi a zvířaty z 11. kraje. Pak bylo předvádění. Tým 12 Jak si říkali, to udělali takto: Použili cinnův nápad, neboli, všem zapálili vlasy umělým ohněm. Jeli na voze, který potom vybuchl, oni se rozletěli, odrazili se od stěn, někde ulomili dřevěnou plochu, na které stál, obří repro- drozd, a oni byli jako by kola. Dočkali se největšího potlesku za dějiny Hunger Games. Den poté už šli do arény. Každý tým šel do arény na týmovou plošinu. Katniss ukázala Sarah na roh hojnosti, a bylo domluveno. Šli spolu obsadit roh hojnosti. Jakmile je propustili, Katniss vzala 2 šípy a luk u jejích nohou a zastřelila jednu holku a Ptakopyska Emila a postřelila mnoho dalších. Peeta se namaloval jako strom a šel k jednomu stromu. Veverka si vzala nůž a schovala se do jeho dlaně v natáhnuté ruce, která vyapadala jako větev. Karkulka šla s Katniss. Robin Jurah, nezkrýl překvapení, když chtěl vylézt na jeden strom, a z větve na kterou chtěl stoupnout, se mu do nohy zabořil nůž a poté se větev propadla. Super-rychle odkulhal mezi stromy. Poté se Peeta umyl v potoce a šel s Veverkou na rameni za Katniss a karkulkou. Poté Veverka vyhrabala super-rychle velkou díru s malým otvorem, do které naházeli všechny věci z rohu hojnosti. Karkulka se zavěsila u vchodu do propasti, Peeta zvedl strom, vlezl pod něj a zase ho položil, Veverka se schovala pod kámen, Katniss šla na nějaký strom, Carl si vlezl do nedaleké jeskyně, Tygr se schoval za Veverkou, Tuňák nad Peetu a Sarah tam stála jako návnada. Vše

klapalo dokonale. Sarah tam jenom tam jenom tam chodila, jakože hledá roh hojnosti, protože nikdo o jejich spojení nevěděl. Mysleli si, že jeden tým je mrtvý. „a jak se zdá, je to 12. tým“ zašeptal Diod z křoví a usmál se. Jelikož už bylo noc, tak se promítaly tváře mrtvých. Zemřel Lev Alex, Ptakopysk Emil, Jane Voblum. To bylo vše. Diod se podivil, že nezemřel nikdo z 12. Týmu: „Takže víme, kdo je tým“. Do nového rána se vzbudilo 11 splátců a 10 zvířat. Diváci byli zřejmě nespokojeni, protože hned z rána začali padat meteority. Všechny to zahnilo na místo Rohu Hojnosti. Poté vyskočil 11. A 12. Kraj a všichni se rozutekli. Rozhodli se vzít jen vše nejpodstatnější, zahrabat roh hojnosti a šli hledat ostatní. Najednou z něčeho nic vyletěli z jednoho stromu sršáni (mutanti). Ale naštěstí se schovali za jeden keř. Ale sršáni letěli do druhého keře, odkud se za chvíli ozval výkřik. Vyskočil z křoví chlapec ve věku asi 15 let s 2 žihadly a super rychle utíkal pryč. Sršáni ho následovali. Katniss už chtěla jít, ale Peeta ji zadržel: „za chvíli se vrátí“. A skutečně, za chvíli se sršáni vrátili a letěli do svého hnízda. Poté šli zase dál. Najednou začalo ohromně hřmít a začali metat blesky. Většina stromů okolo začala hořet. Všechny osm tvorů se rozběhlo k nedaleké jeskyni a naneštěstí tam byli vlci. Veverka zareagovala jako první. Se svým nožem začala okamžitě bodat vlky. Karkulka mlátit, Katniss střílet, Peeta zahazovat, Tuňák a Tygr šli oba na jednoho, Carl je mlátil kamenem a Sarah je zadupávala. Až vyřídili vlky, šli dál. Před nimi stál vchod do jeskyně. „Už je noc, mohli bychom se utábořit v tom křoví“ řekl Carl. Nikdo nic nenamítal a tak už za půl hodiny všichni podřimovali. Veverku ráno vzbudil šramot. Rychle se rozhlédla a žďuchla do Katniss dřív, než do její hlavy udeřil šíp. Okamžitě, vyběhla, ke keři, od kterého, vyletěl. Z něj ale někdo zaklel a rychle odběhl. Poté se k nohám již plně vzbuzené Katniss snesl balíček. Katniss vzbudila ostatní a když se všichni seběhli v kroužku okolo balíku, otevřel Peeta balíček. Překvapení, že je stihlo, nebylo malé. Z balíčku vyletěli sršáni. „Honem odsud!“ zařval Carl a honem rychle utíkali na jeden strom asi 20 metrů od místa, kde sršáni vyletěli. „že by Haymitchův (vítěz z 12. Kraje, jejich trenér) fórek?“ odtušila Katniss. O 2 vteřiny poté se z místa kde předtím stáli, ozval výbuch. Otočili se tím směrem a zjistili, že všude létají kusy horniny. „Ten Haymitch potřebuje odstranit“ přemýšlel potichu z nedalekého křoví Jacob Frost. „Ten Haymitch nám svým fórkem zachránil život“ zarecitovala Sarah. „Jestli se odtud dostanu Haymitchi, koupím ti kolik pálenek si budeš přát“ slíbila Katniss otočena hlavou k umělým nebesům arény. Poté pokračovali, až narazili na podivně vypadající a chvějící houští. Peeta se usmál: „že by, náš zraněný kamarád?“ naštěstí ho však Karkulka včas zadržela: „je to past“ řekla a hodila do křoví kamínek. V okolí jednoho metru od keře, vše explodovalo. „jak to víš?“ zeptal se udiveně Tygr. „Pracovala jsem v teroristickém oddělení, a poznám, jak vypadají amatérsky nastražené bomby. Otázka ale zní: kde se tu můžou vzít bomby?“ „hodně bomb bylo u Rohu Hojnosti“ vmísila se do rozhovoru Sarah. „Takže nás někdo sledoval“ zakončil Carl. „Nebo sleduje“ opravil ho Tygr. A tak šli zase dál. Najednou Veverka zavětrala již známý pach. Vyskočila, otočila, se a kopl do letící bomby. Ta, doletěla ke keři, vybuchla a všude letěly kusy masa. V noci se promítaly tváře mrtvých, a jediná mrtvá osoba byl Jacob Frost. Hned ráno se z houští vynořila Johanna a tvrdě udeřila Sarah sekerou a utekla. Nikdo nemohl nic udělat, protože se všechno stalo tak rychle. Naštěstí to proběhlo tak rychle, že jí usekla jen levou dlaň. Ona ale vůbec nevzlykala. Jen vykřikla překvapením, když Johanna vyletěla z toho keře. Už si sedala, ale Katniss ji strčila a sama uskočila „Co dě-“ zasekla se uprostřed věty, když z houští přesně na místo kde byla, vyletěla sekerka. „Neptej se jak a proč“ řekla udýchaná Katniss. Karkulka doběhla k Johanině sekerě zabodnuté do stromu „A teď jseš moje“ Usmála se. „A kam půjdeme teď?“ zeptal se Peeta. „Co třeba k Rohu hojnosti?“ zeptala se Veverka. „žádná jiná možnost nám asi nezbyvá“ Připustila Katniss. Tak šli, až viděli rozhrabaný horní kousek Rohu Hojnosti. „Tady bychom se mohli utábořit do rána“ řekla Veverka,

když měli pauzu na vodu. Všichni souhlasili, a tak šli na kutě. Zazněla hymna kapitoly, při které se promítají mrtvé tváře. Dnes zemřel John Fujh. Zbylo 20 „osob“. 10 splátců, a 10 zvířat. „Počkat“ řekl hned ráno Peeta. „Jestli jsme viděli Roh Hojnost“, znamená to, že ho někdo našel!“ „Rychle tam, možná tam ještě budou“ odušila vzrušená Veverka. Ale mylila se. Nikdo tam nebyl. Možná proto, že už byl večer. „Určitě je někdo spalal.“ řekla Karkulka. „Ale noták.“ Pokárala ji Katniss. „Ale mohl“ řekla Sarah. „třeba mutové (mutanti co se používají v aréně)“ „A ti je spalali“ trvala na svém Karkulka. „No jó no“ Otráveně připustil Carl, zřejmě jen proto, aby už mlčela. „Hele, opravdu je někdo snědl, mají tam lopatu a krev je všude kolem.“ Katniss ukázala na oblohu „Hele, už bude hymna.“ „Jak to poznáš?“ zeptala se Karkulka. „Je tma“ řekla otráveně Katniss. „Proč mi připadá, že vás všechny otravuju?“ Rozhodila rukama Karkulka. „Protože otravuješ“ Zamumlal Tygr. „Cos říkal?“ řekla pronikavým hlasem Karkulka. „Ale nic“ odvětil tiše Tygr. Když chtěla Karkulka něco odpovědět, začala hymna kapitoly. Nikdo nezemřel. Pořád 20 „Osob“. **Zbyli: Tygr, Karkulka, Tuňák, Veverka, Peeta, Katniss, Johanna Mason, Lev Alex, Robin Jurah, Slon Carl a Opice Jack, Annie Cresta, Carl Lake, Sarah Hatov, plaměnáček Bob a žirafa Jana, Diod a Loren Kaful, Nosorožec Robin a Bobr Charley.** „Mně je zima!!“ se ráno zpustilo od Karkulky „Proč si neuděláme oheň?“ „Protože by nás našli“ přišla odpověď od Sarah. „Ale vždyť jsme 2 týmy, jsme nejsilnější!!“ „Ale když nás přepadnou ze zálohy, tak už nebudeme 2 týmy ale 0 týmů!!“ A tak se konverzace opakovala asi čtvrt hodiny, až Sarah ustoupila: „Dobře, ale ty si nasekáš dřevo“ „Proč já??“ řekla ublíženě Karkulka. „Protože máš tu sekeru“ vysvětlil Peeta. „No jó no“ zněla odpověď. Tak sekala asi půl hodiny, až ji napadlo něco černého. Chtěla to stvoření zabít, ale Veverka ji zadržela „Ne! To je můj kamarád John.“ „ON?!“ „Jo (j)o(h)n“ „Jak se sem dostal?“ „Nevím“. „Ahoj Johne“ začala konverzačním tónem Veverka. „Ahoj“ odpověděl našťvaný hlas. „Co se ti stalo?“ „Jednoduše, víš, jak jsi prodávala ten obraz, že? „Jop“ „Tak já jsem si chtěl jeden vzít no, a ten autor mě chytil a dal mě sem“. „HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA“ ozval se ďábelský hlas. „Ale notáák Zdeněku (To jsem já, Autor).“ „Co je? Sranda být musí. Jo, abych nezapomněl, z prava se k vám řítí Karel“ „Dvě otázky“ vmísila se Karkulka „Kdo je Karel, a kde je pravo?“ „Pro mě je pravo tam“ odmlčel jsem se, protože se ve vzduchu ukázala ohnivá šipka. „A Karel, to je hurikán.“ Najednou se začaly stromy odlamovat od země a všude kolem létaly kusy hlíny. „Aha“ Najedou, se zjevil mocný hurikán Karel, a řítil se na ně Z LEVA. „Neříkal jsi, že se bude řítit z prava?“ „Já nenumím Pravo a Levo“ odpověděl zahanbený hlas „MOŽNÁ“ a i zprava se přirítit hurikán. „THIS IS PEPAAAA!!“ Zařval jsem. „Zmizni“ odpověděla Veverka, zatímco balila věci. „NE“ odpověděl rozhodně vzdorovitý autor. „Nedostaneš peníze z mých obrazů“ pohrozila Veverka. Hlas najednou zmizel. Hurikány zůstaly. Tak si s Veverkou a ostatními (nejsou důležití a nedbám na pravopis) pohazovali dva hurkány jako s volejbalovými míči. V dvánáctém kraji se smáli. V hurikánech se ale tvorové nesmáli. Ale v dvanáctce všichni. Všichni až na Hurikána. „To je urážka“ odkráčel zahanbený Hurikán. Najednou začali hruikány ustávat a zvedat, a ustávat a zvedat se, a ustávat a zvedat se. To tvůrci Hladových her, zápasili se mnou. Jelikož jich tam bylo přes 50, vyhráli. Ale ne na dlouho. Mezitím už zase začínala hymna kapitoly (zápasili jsme dlouho). „Ten boj, byl delší než nejdelší příjmení na světě“ řekl Carl. „A jaké je to příjmení?“ zeptal se Tygr. „jméno bylo Adolph Blaine Charles David Earl Frederick Gerald Hubert Irvin John Kenneth Lloyd Martin Nero Oliver Paul Quincy Randolph Sherman Thomas Uncas Victor William Xerxes Yancy Zeus a příjmení Wolfeschlegelsteinhausenbergerdorffvoralternwarengewissenhaft-schaferswessenschafewarenwohlgepflegeundsorgfaltigkeitbeschutzenvonangreifendurch-ihrraubgierigfeindewelychevoralternzwolftausendjahresvorandieerscheinenwanderersteerdem-enschderrassumschiffgebrauchlichtalsseinursprungvonkraftgestartseinlangefahrthinzwischen-

sternartigraumaufdersuchenachdiesternwelchegehabtbewohnbarplanetenkreisedrehensichund-
wohinderneurassevonverstandigmenschlichkeitkonntefortplanzenundsicherfreuenanlebens-
langlichfreudeundruhemitnichtiefurchtvorangreifenvonandererintelligentgeschopfsvon-
hinzwischensternartigraum, Senior.“ „WOW“ řekla ohromená Katniss. „Jak to víš?“ zeptala se Veverka. „Wikipedie“ pokrčil rameny Carl. Najednou se z keře (opět) vyřítla Johanna a tentokrát neminula. Usekla hlavu Sarah, a pak utekla. Utekla přímo do Diodova elektrického drátu. Začala se třepat, a pak bezmocně spadla na zem. „Měli bychom se radši někam schovat“ navrhl Tygr. „dobrý nápad“ pochválil ho Peeta. Než našli úkryt byla zase noc. Zase zazněla hymna. Dnes zemřela Johanna, Sarah a Robin Jurah. Už jen 17 „osob“. Ráno byla zima. Pořádná zima. Jedině Veverka, Tuňák a Číča, co měli kožešinu, takže byli v teple. U Karkulky se pomalu začali oběvovat ledovce. „Mám hlad“ stěžovala si. „Tak si vem jídlo“ Odvětila Katniss. „Je tam jen maso“ „No a?“ „Jsem vegan“ „Zelenina je zkažená“ „Mňam masíčko“ „To je změna“ pošeptal Tuňák. „Nech si to“ „Já myslel že to neslyšíš“ „Slyším Jaderný výbuch na 100 metrů daleko“ „Tak daleko?“ „cítím ironii“ „To není ironie. já prdím“ „řekls to tak divným tónem“ „na sto metrů to slyší každý (opět vůbec nedbám na pravopis)“ „Já řekla 100 kilometrů“ „skoro“ „NENE“ řekla uraženým hlasem „Chceš se zase hádat“ „Jo“ „Tak na to ti kašlu“ „nekašleš“ „jo kašlu. Mám chřipku“ „Už ticho. Máme návštěvníka“ přerušila je Katniss „Jak to poznáš?“ „Míří na mě kuší“ „Kde vzal kuš“ „Na zahrabaném Rohu Hojnosti“ ozval se hlas Loren Kaful. „Sakra. Našli ho“ „Máme horší problém Tuňáku“ „Jaký?“ „Mě“ Připomněla mu to Loren. „Číčo vymysli ně- číčo? Kde jsi?“ „HEHEHEHEHEH Tarzan“ skočil na Loren Číča. Loren se ohnala kuší, ale Číča se do ní zakousl a rozškrábl Loren břicho. Tuňák okamžitě přiběhl k Číčovi, a zeptal se ho. „pane Tygr, chcete nám k vašemu vítězství něco říci?“ Postavil se tak dokonale, že ho a Číču zabírala 1 kamera, takže to bylo jako vítězství v boxu. „můj protivný protivník byl(a) silný, ale nepozorný“ „No a nyní k počasí“ uzavřel Tuňák. „Deštivo, občas trakaře“ „dobrej fór Tuňáku“ „To jsem nebyl já“ „To jsem já“ Ozval se vám již dobře známý – já. „Ale notak Zdeňku“ „Co?“ „Stejně ti to zase Pluratch rozbije“ „„nerozbije“ „Jak to?“ „Teď jsem taky tvůrce her“ „sakra“ „**správně**“ „a co ty trakaře“ zeptala se najednou Karkulka. „říkala jsi, že jsi vegan?“ „jop“ „bude mrkev“ „jupí“ „v těch trakařích“ „a co-“ už to nedořekla (2500 slovo). Přehlušil ji pád trakaře s bramborami 5 metrů od ní. „Bramboríííí“ „HEHE“ „Jsou skažené“ řekla mi vyčítavě. „No, a?“ „aaaaaaa“ to bylo jediné co Karkulka vydala, než si všichni uvědomili, že na ně padá trakař. Uskočili. Všichni, až na Veverku. Ona se podhrabala (co si myslíte!? Já ji nenechám umřít v nějaké pitomé hře!). Pak po asi Půl hodinovém hrabaní se všichni shedali. A pak žili šťastně až do smrti v aréně. KONEC. NE. Jakmile přestali padat trakaře, šli na Sever (mysleli že Jih je na opačné straně, ale s Karkulčíným „JE TO JIH. JIH. JIH. JIH“ se nic nedalo dělat). Prostě kecy. Najednou baf a už byl zase večer. Dnes zemřel Carl Lake. „Hele, Jezírko!“ řekla Karkulka „co?“ „Lake znamená jezero“ „To je černej humor“ „Proč ne třeba růžovej“ „to je jedno“ „není“ najednou se zpustila hudba. „To je Mozart? Nenávidím Mozarta“ zeptala se Karkulka „ne to je Skrillex (hudební interpret dneška)“ „Okej, tak nenávidím i Skrillexe“ „Ale proč hraje Skrillex?“ „oznamuje náš příchod“ řekl Gandalf doprovázený Frodem, Brumbálem, a Harrym Pottrem. „Co tu hvězdička (označuje slovo nehodící do této knihy) děláte?“ „Děláme paseku“ „kdo vás sem pozval?“ „já“ ozval jsem se já. „NEŠTVI UŽ!“ na hvězdička se Veverka. „Mozarte ZMLKNI“ „JÁ JSEM SKRILLEX!!“ „SORRY“ „ZDEŇKU VYPNI TEN CAPSLOCK“ „OKEJ“ ZMÁČKNUTÍ Capslocku. „Hele prstýnek (naprosto neznalá Hobita)“ řekla Veverka „Ne“ zhrozil se Frodo „Moje“ řekl. Nakonec jí ho sebral a nasadil. Z křoví (jsou dábělská) vyletělo kopí a zapíchlo se do vzduchu „FROOODDOOOO“ zařval smutně Gandalf. „Prstýnek“ řekla smutně Veverka. „Udělej abrakadrba aby žil“ „tak to nefunguje“ „tak co to umí?“ „počkej“ řekl Gandalf. Ale nepočkala.

Vzala jeho hůl a něco zamumlala. Z hole vyletěl oheň přímo na ďábelské kroví. Ozval se výkřik. „A máš to kroví!“ zařvala Veverka. „Dej mi tu hůl“ „NE! Tohle je můj vítězný okamžik, a já si ho vychutnám (jako hranolky) ----- okej tady máš.“ „No konečně“ „Alerte Ascenderae“ řekl Harry. „co je-“ nedořekla Karkulka větu, protože z ďábelského kroví vyletěla bomba. Pořád výš. A výš. To je účinek kouzla. Pak to vybuchlo. „Jéééé ohňostroj!!!“ jákala Karkulka. „skoro“ pošeptal Peeta [někde tam bejt (pravopis K. O.) musí]. „Já tě slyším“ „tak určitěééé“ „Já jsem Mozart“ objevil se muž s houslemi s prapodivným oblekem. „Pozdě“ „Sakra“ „Tak mi dovozte něco zahrát“ „NE“ řekla Veverka a vzala mu housle. „Co děláš?“ „mám zbraň“ „máš nůž“ „jak to víš?“ „už mlčím“ „HAHAHAHAHAHAHAHA“ to vyrazila z toho BLBÝHO KŘOVÍ Annie Cresta (ta šílená YEA) s nožem a bodla Mozarta, a Harryho. „Dokončete za mě opus číslo 928“ „Tolikáteej?!!?!?!“ zděsila se Veverka „mělo jich být 628973“ „HAHAH lůzre“ „a koliks jich složila ty?“ „nula. Já se o to nezajímám“ „Hele, tady umírá Harry jestli to nikoho nezajímá“ „nezajímáaaaaisáy“ řekla Annie „HAHAHAHAHHduisajkdjhsaidjsaoi bblavla dáš si oříšek HHAHAHA ve kterém je nůž? HHAHAH-“ to ji sekla Karkulka „UŽ DRŽ HUBU!“ „BLEBLE--“ to právě **umřela** Annie Cresta (ale toho si všimli jenom ti všímavější, **3000 SLOV V 1 POVÍDCE!! YEA**). „okej tak další je dole“ Najednou BAF a je noc „No tak sakra Zdeňku“ „Ale to dělám já“ „Pluratchi?“ „HAHAHAHAHAHAHAHUA“ už bylo živých (to je ale fráze, co?) jen **Tygr, Karkulka, Tuňák, Veverka, Peeta, Katniss, Johanna-Mason, Lev Alex, Robin-Jurah, Slon Carl a Opice Jack, Annie-Cresta, Carl Lake, Sarah-Hatov, plaměnáček Bob a žirafa Jana, Diod a Loren-Kaful, Nosorožec Robin a Bobr Charley (ano, nebudu to vymazávat, jen škrtnat. Jsem líný jako Karkulka)**. Už bylo živých jen 15. „AAAA“ To jen tak jakože zařval Harry „AAA“ To jen tak jakože zařval Brumbál „HAHAHAHAHA“ To jen tak jakože zařval Voldemort. „Ty tady nemáš co dělat Voldemorte“ skočila na Voldemorta „Ale to nesmíš vyslovit“ „Stalo se“ „Sakra“ „Proč?“ „dostaneš kokínka“ „juhů“ „až se vrátíš domů“ „juhů“ „proč?“ „nesní mi je Tuňák!“ „Ale noták. Nechceš ho už zabít?“ „no jó, no“ „Tak na to kašli. Že by mě zabila veverka?“ „To je Veverka“ „To je jedno. Radši se zabiju sám“ „tak dělej. Za půl hodiny mám manikúru“ „Avada Koňadra“ nic „Avada Ledavra“ „co je s tebou?“ „já to zapomněl“ „já ti pomůžu“ řekl Harry. „Nééé. Ty už néé. HAHA. To je moje chvíle. AVADA KEDAVRA“ Ale držel hůl za špatný konec a zemřel. Klasika. Veverka jen spadla, protože TO na čem stála a jehož jméno může říkat jak chce, spadlo. „Auuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu!“ „vždyť to tak nebolelo“ „Ale ve scénáři co napsal Zdeněk, mám napsáno, že v tom au má být přesně 22 u“ „ale bylo jich tam 21“ HAHA a teď jste si to určitě přepočítali. Jsem vševědoucí Autor s velkým A a 2 u. Ale zpátky k příběhu. „Musíme spěchat“ „Sakra Karkulko proč?“ „mám za půl hodiny manikúru“ „jsme v Hunger Games“ „Fakt?“ „Ach jo“ „Nudím se“ „Dobře vypočítej 7839! (poznámka pro mladší čtenáře: 9! Neboli faktoriál znamená že se číslo vynásobí se všemi přirozenými čísli jemu předcházejícími. 9! Je 9 . 8 . 7 ... . 1 = 362880)“ „Je to eeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee (poznámka, radši přeskočte následující číslo. Je tam e, a tomu asi nikdo nerozumí (ani já ne)) 1.0498562634123725456500890573172e+27125“ „Jak's na to přišla?“ „Karkulačka“ „není to kalkulačka?“ „ne“ vysvětlila Veverka „Karkulačka je Karkulčin vynález. Výsledek říká a příklad můžeš taky říct.“ „AAAA?“ „Jo vlastně. Promiň Karkulko. Umí vařit kafe“ „Ale já kafe nepiju“ „to nikdo“ „Já jo“ „Sakra Zdeňku!“ „No, co je? Musím tady bejt 25,5 hodin denně“ „Tak dem ne?“ „Tak jooooooooooooooooooooooooooooo“ Bohužel si jaksi Carl nevšiml (ten už tu dlouho nebyl, co? On to totiž spasal!!) 150² metrové díry (poznámka pro mladší čtenáře. To male číslo na 150 je 2. Znamená to 150 na druhou, což znamená 150 krát 150 (HAHA já vás tu naučím matematika HHAHAHA) což je 22500. Pak se vám to může někdy hodit. Jo a, skuste si jako já, počítat 20⁵⁰ neboli 20 na padesátou. Je to celkem

dlouhé. Ale tabule a křídý jsme měli. ALE už sakra zpátky k příběhu) no každopádně tam zahučel, a jaksi taksi se nevrátit. Ona ho totiž spapala Godzilla. „UAAAAAAAAA“ zařvala „Juhůůů tak **ten** roh co netroubí mohl přece jen někdo spapat.“ Už bylo jen 14 živo! **(3500 slov v povídce. Konec v nedohlednu!)**. Měli ale horší problém než godzillu. Ze skály na ně střílel elektrické šípky Diod jezdcí na žirafě Janě. Jeden šíp se ale trefili do godzilly a tak godzilla trefila Janu. Diod ale jako vždy utekl (jak by řekla Karkulka „Je to haránt“). Ozval se výstřel z děla. Né však z děla na smrt, ale z děla na godzillu. Bobr Charley vystřelil do šipky zahryzaný strom na godzillu která padla. Z nitra godzilly se ale ozval odporný zvuk. „Utíkejte“ zařvala Veverka těsně předtím, než se z godzilly začala valit láva. Godzilla řvala, stromy hořely, Jana hořela, a Ostatní utíkali. Doběhli do jedné jeskyně. „já se nudím“ protestovala proti klidu Karkulka. „Kolik je 21²¹?“ něco unuděně vymyslela Katniss. „3 744 424 076 227 096 887 771 455 421“ odpověděla Karkulka bez rozmyslu. (pozn. Toto jsem počítal na papíře asi 5 hodin. Matematická třída YEAAAA. Jaroška YEEAAAAA). „Karkulačka?“ „jop“ „A kolik vlastně stojí?“ „asi 50 Kč“ „tak to je super.“ Ale konec reklam (koupíte ve všech prodejnách Billa) a zpátky ke hrám. Najednou se kus jeskyně hroutit. „To mám za to, že mám nárok kousek odpočinku“ řekl Tygr. Utekli jen těsně. Byli trochu hloub v jeskyni. „Sice to na nás nespadlo, ale já si budu stěžovat vždycky.“ Řekla Karkulka. „Tak co to bude tentokrát?“ „Mám hlad“ „No jóóóóó NO. Počkej než vytáhnu jídlo“ zkrčila se Katniss nad batohem. Přesně nad ní prosvítl šíp a trefil Veverku do nohy. „Jauuuu“ Z toho pitomého křoví (někdo by je měl postřílet.) vyletěla ještě sekera a přímo na Tuňáka. Useklo mu čepičku. Peeta se shrbil, a ze stromu za ním se vražedně švihla sekera. „Sakra děte (víte co? Nechte ten pravopis nebo levopis bejt) někam s tím maskováním“ ulevila si Karkulka. Jen tak mimochodem, řekl bych že jste nevšímaví. Ani jste mi v duchu neopravili, že v jeskyni nejsou stromy? (většinou). No každopádně utíkali před pronásledovateli, zahnuhli, a jeden se zřítíl z příkopu. Přimo na silové pole. Dopadl, odrazil se, a usmažil se rychlostí kterou letěl. Rada: *Nikdy neskákejte na silové pole. Nikdy.* Druhý se těsně zastavil. Umřel(a) Opice Jack (byl hnědej, a tak splynul se stromem). Ten druhý, Bobr Charley, byl doražen neviditelným Tuňákem. Zbyli: ***Tygr, Karkulka, Tuňák, Veverka, Peeta, Katniss, Johanna-Mason, Lev Alex, Robin-Jurah, Slon Carl a Opice-Jack, Annie-Cresta, Carl-Lake, Sarah-Hatov, plaměnáček Bob a žirafa Jana, Diod a Loren-Kafu, Nosorožec Robin a Bobr Charley.*** ***P.S. toto je pro přehled. Už jich bylo jen 12.*** P.S. tolik jich zemřelo v prvním dni v Hunger Games 1 :I. Poté Katniss navrhla, aby se někde utábořili. Ostatní to přijali velmi srdečně. Našli jedno dobré místo, ale po půl hodině sezení, na ně zaútočil obří had. Tuňák na něj ale vypálil kokos ze stromu s přesností 0,01 mm a trefil se. Překvapivě. Než někdo něco stačil navrhnout, Tuňák **už** měl polovinu hada v sobě. Zbytek mu přenechali. **(4000 SLOV. BUDE PÁRTY!!!!!! U Vás Doma!!!!!!)**. To víte Hlad. To je svině. A had taky. Ten had co na ně právě číhal v hádejte v čem. V TOM PITOMÍM KŘOVÍ!!! (Hned jak to dopíšu, zruším všechna křoví na celé zemi pozn. Překlad). Tak na ně had zaútočil. Karkulka ho ale se svými berlemy praštila do krku (pokud teda něco takového existuje), a on odletěl. Do křoví, kde ho ulovil medvěd. Teď Peeta, Veverka, Tuňák, Karkulka, Tygr a Katniss utíkali před medvědem. Utíkali dobrou půl hodinu, než se schovali do jedné jeskyně. Karkulka ji chtěla prozkoumat, ale když šla, tak odkopla jeden kámen, a ten se od prostoru odrazil. „co to!?“ vykřikla Karkulka. „to je silové pole, konec arény“ řekla Katniss. „A proč?“ „Já nevím! To si vyřeš s tvůrcema!“ „Háálo tvů..“ „Buď tchio! Chceš aby nás někdo slyšel?“ „víš že jsi řekla tchio?“ „jo! Abych tě upoutala! A teď mlč!“ slyšeli tiché kroky, a poté uviděli jak se před nimi plíží Lev Alex, ale neviděl je. Ale jak v tom křoví tak vrtěli, Karkulak šlápla na větev, a Alex je uslyšel. Vrhla se na ně, ale nepočítal, že jich bude tolik. Zemřel hrdinskou smrtí. Pokud se teda pomalé opékání nad ohněm počítá jako hrdinská smrt. Ale tvůrci netolerovali kanibalismus, a tak ho sežehli. Už

[illegible]

Nikoho to nezajímalo. Tak se zvedla jako dáma, a vyběhla je dělicích 241 metrů a 71 centimetrů za úctyhodný čas 15:01 (sekund, ne minut) ano, je to rychlejší než Bolt. (50000 slov, pardon, 5000). Kopla ho, ale on furt zdrhal. Doběhl přímo k Rohu Hojnosti, který byl vyhrabaný, a plival bomby. „Tak tady se vzali, krávy jedny“ „Ehm Karkulko, to nejsou tvoje kamarádky. Ty nemusíš urážet.“ „Ale moje nepřátele ano!“ „Ne..“..stihl dopovědět, protože narazili na Roh Hojnosti. Hlavou napřed. Tak se střetli. Oni (to je jako muži(ženy(zvířata) v černém)), Diod a Alex. Nastáva Finááální Bitvvva. Nyní řekněte: „To to trvalo!“ bubny prosím! Ba dum tss. Tak se prali. Tuňák byl někam zahozen. Karkulka šla na Alexe. Peeta spadl do nějaké šlamasty.. jámy. Veverka kroužila okolo Dioda, a Dioda Bolela hlava. Katniss nastavila Alexovi nohu, a tak trefil Karkulku. Tuňák přemýšlel co bude na oběd. Alex byl doražen Krarkulčíným kulometem, a nikdo neví, kde ho vzala. No a Diod byl trefen Katnissíným šípem. A tak to skončilo. Peetu vytáhli. Tuňáka nenašli. Šli na koec arény, poznali to tak, že Peeta odletěl s křečmi 5 metrů dozadu. Karkulčíným kulometem s Karkulačkou to odpálili, našťvali tvůrce, taky odletěli hodně daleko. A tak vyšli ven, a žili v klidu. Dokud, se Veverka nesetkala s Eragonem... Ale to už je zase úplně jiný, podivný, mnou napsaný příběh o Veverce s velkým V.

```

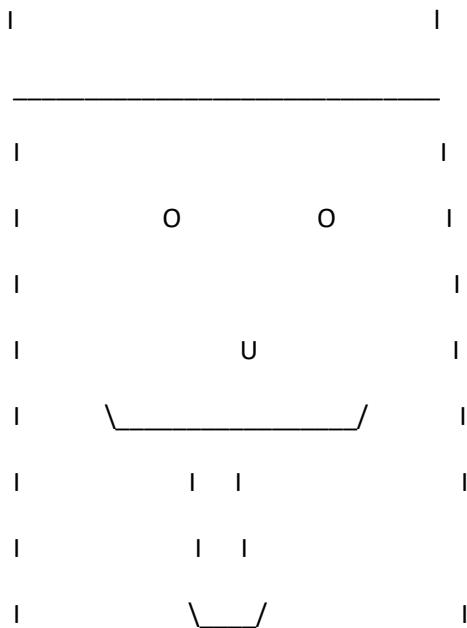
      I               I
      |               |
I      -             -      I
I      I             I      I
I      I             I      I
I      I             I      I
I      I             I      I
I      I             I      I

```

5230 slov.

Děkuji za čtení. Zdeněk Pezlar 1. Ag 8.1. 2015 17:10:45

Veverka zkouší kouzla s Eragonem

Jednou se tak Veverka setkala s Eragonem. Jelikož jsou kamarádi, rozhodli se, že jí Eragon ukáže nějaká kouzla (neboli starověký jazyk) a ona si je může vyzkoušet. A chtěla by se stát dračí jezdec.

P. S . čerpám z knih Brisingr, Eldest a Eragon. A menší spoilery.

„Takže“ řekl Eragon „Teď si zkusíš zapálit oheň jo“? „Dobře“ odpověděla Veverka. „Takže řekni Brisingr“ řekl Eragon a z ruky mu vyšlehl plamen. „Dobře“ odpověděla nepřítomně Veverka a za chvíli vykřikla: „Brisingr“ a pod ní se rozšlehly plameny a se vyřítila do vzduchu asi ve 100 metrech nad zemí se zastavila a začala padat. Naštěstí ji Eragon chytil a byla hodně zadýchaná. „vydala jsi hodně energie, odpočiň si“ řekl Eragon. Tak asi hodinu ležela a pak byla zase plně připravena. „Takže, teď si zkusíš jak ztišit všechno, to tě tak neunaví“ říkal Eragon. „řekni maela“ a Veverka si všimla, že všechno utichlo. „je to lepší než říct ticho“ vysvětloval Eragon. „Když Karkulka náhodou vylije vodu, řekni Adurna risa a voda se zvedne“ Pokračoval Eragon. Nyní si Veverka všimla, že voda v nedalekém potůčku se začala zvedat a letěla k nim. Najednou to

Pezlar

Pezlar

knihy zachtělo, najednou se zatmělo. Veverka a Eragon udělali úplně něco jiného. Veverka řekla „Garjzla“. Eragon řekl „gedwey ignasia“ což znamená zářivá dlaň. Veverku najednou napadlo asi 20 vlků. Okamžitě zařvala „Jierda theirra kalfis“ což znamená „Zlom jim lýtku“. Všichni spadli na zem. Skučeli, ale Veverce to nevadilo. Je tvrdá jako Vořech (tak se ve skutečnosti jmenoval pes v prvním díle). YEAAA. Veverka nakonec předala Eragonovi babu. Eragon ji ale nehonil, a zavolal ji k sobě. Řekl jí: „Výborně. Výcvik jsi zvládla skvěle. Naučila jsi se mnoho kouzel, a teď je už hodně pozdě. Dnešní trénink skončil. Jdi si třeba tak na měsíc odpočinout. Pak si mě vyhledej“ „Dobře“ odpověděla jeho žákyně. Trénovala se v ježdění na draku, a v jazycích (Starověky jazyk, Urgalský jazyk, trpasličí jazyk, jazyk kočovných kmenů). 1500 slovo v povídce. Stala se z ní levá ruka Eragona. Pravá byla Safira. Po několik let se u Eragona učila, až měla také své žáky. Velmi retardované žáky. Bylo jich 19156,3 (toho posledního vyhodila) Ale to, už je jiný, dlouhý, nudný, příběh. Tento nyní končí.

```

  _I_____I_
I      -      -      I
I      I      I      I
I      I      I      I
I      I_____I      I
I_____I_____I_____I

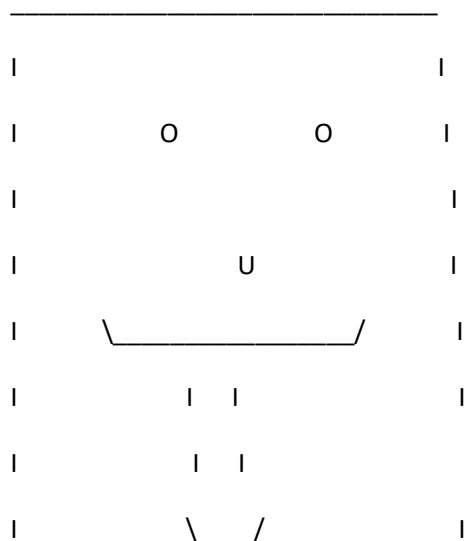
```

Děkuji za čtení. Ano, byla dokončena dříve, než 3. Povídka.

Zdeněk Pezlar 1. Ag 28.9 2014 11:24 a několik sekund

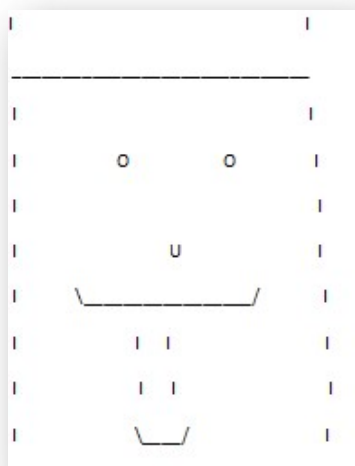
Veverka a Ender

| |

P.S. zase, pokud jste tyto knihu nečetli, nebude všechny výroky a narážky chápat. A také SPOILERY.

Veverka se znala s Enderem Wigginem. Ten ji pozval na bojovou školu. Tam se jí samozřejmě posmívali, že je veverka a ne člověk. A to už i při cestě letadlem na školu. Skončilo to, když kopl do břicha hlavního buříče Petera Stanha. TAK SI UDĚLALA PRVNÍ NEPŘÁTELE. (PARDON, DNES JSEM NEMĚL OBĚD). Ale na pokoji byla s jinými žáky. Tak měli trénink. Prostě doběhli, trénovali, a šli do pokoje. Bohužel mi Ender nesdělil jak se jmenuje, takže mohu jen říci, že jim dal hru, s obrem a dvěma nápoji. Pokud chete více info, kupte si Enderovu Hru od Orsona Scotta Carda. Ender ji přechytračit tak, že obra zabil, Veverka ji poslušně hrála podle pravidel. Také tam našla malovací program, a dokázala udělat mistrovský obraz:

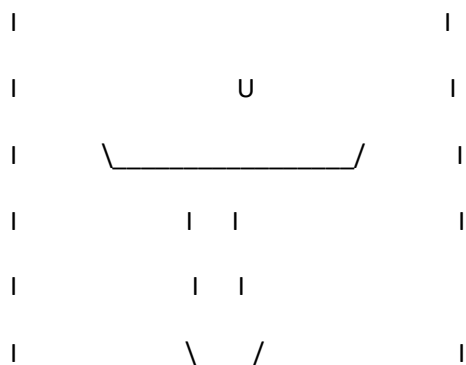

(Ano, ten obraz měl stín). Ale taky dělala další věci, ale nyní měla večerku. No a tak se zase ráno probudila. WOW, to jste nečekali, co? Ale jelikožby známý počítačový hecker, který pracoval pod přezdívkou Veverka, tak dokázala ten obraz poslat všem na panely uprostřed hodiny, kdy se na ně všichni dívali (P.S. panely jsou zařízení, jako třeba tablety, neviděl jsem film, nemohu posoudit), a to bylo něco. A něco = mc^2 ! Pak se vám to bude hodit ve fyzice. Já vas tu budu učit matematiku, fyziku, a co ještě dalšího? Každopádně měli zase hodinu. A měli tam tuto otázku: Kolik je 2^{50} ? ($2 \times 2 \times 2$ (a to 50krát)). Během pár sekund Veverka odpověděla. Řekla: 1 125 899 906 842 624 P.S. ano to jsem počítal na papíře. Na 3 A5. Měl jsem 1 chybu. U 2^{35} spletl jsem se o dvě tisícovky. Poté jsem to opravil. Ale zpátky k příběhu: „správně!“ Řekl učitel „Jak to víš?“ „poradil mi to zdeněk“ (10000 slov v knize (to je co?)) „...“ Ano?“ „Ach Zdeňku...“ „Ano?“ „Jdi pryč“ „jsem autor mhahahahaha.. dobrá už jdu“ „Takže, nyní vypočítejte $1449 : 7$.“ Po asi 12 sekundách se přihlásil Adrew Tennut, místní šprt. „je to 207!“ „Ach ti špti...“ Řekl Peter. Tak probíhala normální škola. Byla ale pouze 1 den z týdne. A nyní byla na čase škola bojová. Pořádně tvrdá. Trénovali, takovou hru. Tam létali v místnosti bez gravitace, a stříleli po sobě. Když jste někoho trefili, zmrzla mu ta část, kterou jste trefili. Hned šli do bojové místnosti, překvapivě bez gravitace. Tak si tam ta malá i s jejím týmem. Tak po sobě s nepřitelem stříleli. Veverka byla malá, tak ji nikdo neviděl. Vždy tam někdo přiletěl, a ona ho zmrazila. A tak se dostal její tým na plošinu, a jakmile nastoupil určitý počet hráčů, vyhráli. Poté odmrazili protihráče. A tak slavili první vítězství. Šli do pokoje ho oslavit tím, že si zasedli k panelům, a hráli onu hru s obrem. Pořád a pořád umírali. (500 slov v povídce). Ale poté byl zase ten bojovej negramatickej trénink. Tentokrát trénovali v simulační místnosti, kde hráli takovou hru, kde hráli za loď, a stříleli na „falešné“ termitány (úhlavní nepřátele, poté se zjistí, že nic špatného nedělají). Tak je porazili, a bylo to prakticky ve třech minutách. Opět slavili vítězství na svých postelích. To znamená, že si všichni hráli svou úžasnou hru s obrem, a Veverka to ještě střídala s čtením a spaním. Graf byl hra 22 % čtení 12 % spaní 66 %. Tak pokračoval týden. Jednou v Pátek, teda myslím, protože byli ve vesmíru, a tam těžko poznáte co je za den, se ji pokusili zmlátit Peter Stanh a jeho banda. Jelikož je ale malá a rychlá, tak skončili pohryzaní prakticky všude. Nemohli to nahlásit, protože by nahlásili své přepadení. Tak jí to prošlo. Nikdo se jich neptal, protože se prali skoro pořád, takže si většina studentů (nemohu říci lidí. Skuste si uhadnout proč) myslela, že se zase prali. Ten zbytek se jim vyhýbal, nebo si jich nevšíмали. Další den Veverka uslyšela ten známý ječák: „moje boty!“ a poznala, že je to Karkulka. „Ahoj Karkulko“ řekla. „Ahoj“ odpověděla Karkulka našťavaně. „on mi šlápl na boty!“ a ukázala na Stanha. „..“ Než stihla Veverka cokoli říci, tak tu Peter už nebyl. „Ale nic. Hlavně že žiješ.“ „Ale brzo už možná nebudu!“ „Proč?“ „Moje nejmilejší kozačka je teď špinavá!“ „...“ „Neříkej ty tečky!“ „Dobře, tak už vypdani!“ „Kam?“ „Do pokoje! Máš ho s Veverkou“ Karkulka i Veverka

zaráz: „UAAAAAAAAAAAAAA!“ a mávaly rukama. Pouze muži pochopí. A tak šly do svého pokoje. A tak spaly. A spaly. A hrály hru na panelu. A zase pořád prohrávaly. Ani si nevšimly že je noc a ráno, a tak nespaly. Až se nevyspaly, tak šly trénovat na tu hru. Tak trénovaly. A tak byly zmrazeny 224 krát, a dohromady zmrazily 12krát. Z toho Karkulka 11krát. Ale nakonec je alespoň odmrazili. Tak skončily, a šli hrát zase tu divnou hru s obrem a nápoji. Poté přišli „vedoucí“ a řekli: „ukliděte si pokoj.“ A Veverka odpověděla: „Z termodynamického hlediska je jednoznačně výhodné, aby pokoj zůstal neuklizený, protože to, co má nižší energii a vyšší entropii (pravděpodobnost existence) je stabilnější. Uklízení stojí systém moc energie a není tak schopen vydržet dlouhodobě.“ Čímž vyvedla všechny z míry. Ale uklízet stejně museli, i když měla Veverka pravdu. „Zuzana Melzerová (má starší nevlastní sestra), Zdeněk Pezlar starší, a nejmladší(já, zrovna jsem se přidal)“ dodala. „Ale, dobrý citát.“ „není zač.“ „hezky je uklizeno tady teď ale.“ „Solvosled!“ „písmenosled!“ „Sbohem!“ „jsem ateista!“ „se satanem!“ „nejsem satanista!“ „Prostě čau! Nebo ahoj, čus, čusaák busík, nazdar.“

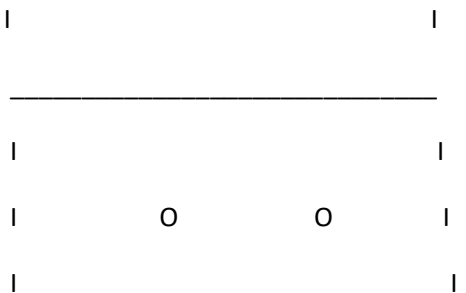
Veverka a čaroděj zeměmoří

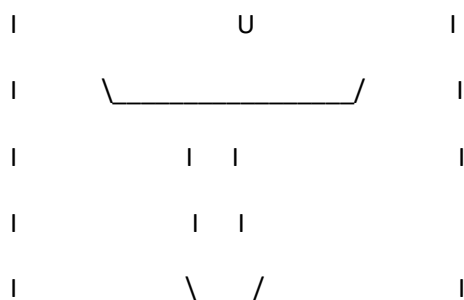
_____				
	O	O		

Jmenuje se Ged. A ona Veverka. A nikoho to nezajímá.

Veverka s Arturem skouší klíče

P.S. čerpám z **všech** sedmi knih série „Klíče od Království“ protože jsem je všechny přečetl. Možná.

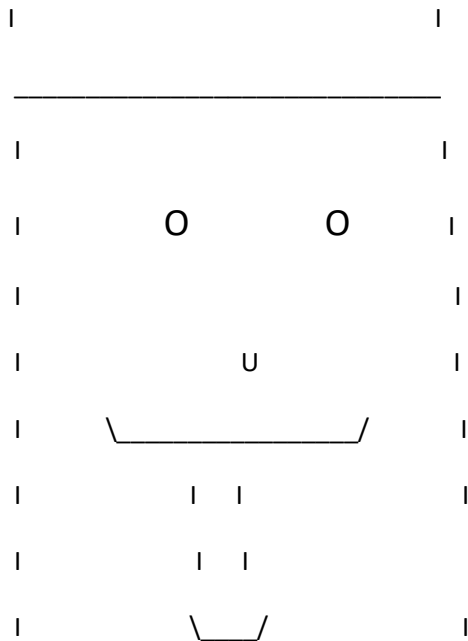
Taky se znala také s Arturem Penhaligonem. On jí dovolil si vyskoušet klíče. První klíč vypadal jako dvě ručičky od hodin. Veverka je okamžitě vzala a utíkala k hodinám. Dala je tam, ale ony se začaly točit, a nakonec vylěly. „To je první klíč.“ vysvětlil Artur. „Ale o něm až potom. Prvně ti ukážu 2. Klíč.“ „to jsou rukavice?“ „jo.“ „dej mi je!“ „počke..“ nestihl ji zastavit, navlékla si rukavice, a řekla „Kámen.“ Myslela si, že udělá co největší, a taky to udělala. Přímo nad sebou. Jen tak tak ji zachránil. „musíš si dávat pozor, jo?“ „jasně. Budu.“ Řekla. Nevěděla jak moc se mílila. Ne to opravdu nevěděla.

Veverka a všichni dohromady

Tohle je velké finále, kde se potkají všichni hrdinové z povídek, a co se stane, to uvidíte.

„Ahoj Katniss“ řekl Eragon „vy se znáte?“ podivila se Veverka „Jop. Jsme byli žampioní teda šampioní v celo zemním kole ve řvaní“ „a na kolíkátém kole jste byli?“ „já jsem byl na 5. Místě,“ řekl Eragon „Katniss na 3. A.“ „A já na prvním“ ozvala se Safira. Pozn. Autora: Pokud nechápete, jděte se bodnout. Malá nápověda: Je to drak. Dělá uaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaq. Jdeme dál. „Fajn.“ Řekla vaše oblíbená Veverka. Jestli ji nemáte rádi, tak uhyňte. „Za chvíli by měli dorazit ostatní.“ „Kdo?“ „Peeta, Eragon, Arthur...“ „Chápu(ne slovensky)“

Bonusová povídka – jak se psalo

V této povídce budou rozhovory s herci, jak se psalo, s animátory obrázků, s producenty knihy a tak dále. Jdeme na to! P.S. jestli jste všímaví, tak jste si všimli, že tato počáteční veverka má jinou velikost očí. Jdeme na to. Tuto povídku budu postupně rozvíjet. Začal jsem s knihou v roce 2012, a s touto povídkou začínám 7. Ledna 2015. Btb (behind the book) Veverčina Prvního Dobrodružství:

... „Už to konečně řekni správně!“ říkal producent. „Ok, Ok“ odpověděl hnědě zabarvený hlas. „aa; 8ýýáděáš9´=´=%(*@%^^^@!“ „špatně! Za 8ý má být ještě 8! (ne faktoriál). Znovu!“ no a tak probíhal psací den. „ale mně ten strom škrábe! Proč nemůžeme psát na zeleném papíře? (P.S. zelené plátno, je věc, na které se natáčí filmy, a poté se nahradí nějakou animací, pokud máte správný program.)“ „Protože to má být přirozené!“ „No, ale skoro pokaždé když něco řeknu, tak tady projede nákladák!“ „Tak je přehluš!“ „8ý88ýáděáš9´=´=%(*@%^^^@!“ „Ach, máš tam 2 á místo 1...“ „8ý88ýáděáš9´=´=%(*@%^^^@!“ Opakovala Veverka „A proč tam máš takové mezery?“ „Jak to víš?“ „Žeru jen mrkev a ořechy“ „Ach, tak si dej pauzu, asi na den, abys byla redy.“ „je to ready“ „al...“ „Žeru jen mrk.“ „jóóó, jdi domů.“ „nemůžu si přečíst knihnář? (pochopte sami.)“ „Protože by to bylo až moc robotické.“ „nikdo to neuvidí. Je to kniha. Teda pokud nežere jen mrkev a ořechy.“ „...“ „proč říkáš tečky?“ „to je jedno. Vezmi si scénář, a už prosím vypadni. Mezitím budeme trénovat se Zdeňkem, karkulkou a tak“ „ale Karkulka v té první knize ještě není.“ „to je pravda“ řekla bytost s červeným oblečením. A Satan to nebyl. Ale podobá se mu. Náповěda: je to Karkulka. (Poznámka Autora: jestli si myslíte, že je psaní lehké, tak datum je teď 26.2.2015. to znamená, že jsem tento krátký kus textu psal měsíc.) „Tak budeme trénovat na další pobídku“ „Povídku.“ „Dobře. Tak už jdem na to.“ „Pravoslov...“ „UŽ VYPADNI“ „capslockword...“ řekla odcházející Veverka. Opět si to prosím pochopte sami. Až na to přijdete, povolují vám jako autor knihy zařvat na celé kolo: „Mám to!!!!!!!!!!!!“ ano, přesně s 11 vykřičníky. Hotovo? Jdeme dále. „A TY KARKULKO VPADNI!“ „cap.“ „ANi na to nemysli!“ řekl jsem ještě s trochou capslockwordu. „OK. Tak jdu“ řekla Karkulka. „Tak jo, “ „Počkej ještě. Vždyť já tam na okraj

jsem!“ „Ale nic neříkáš!“ „A co? Můžu trénovat pohyby.“ „DOBŘE! TAK POJĎ TRÉNOVAT POHYBY!“ „capslockword. Ale ok.“ Karkulka se nyní pohnula. A zase. A zase. A znovu. Moc detailní? MuHaHaHAHahA (polo capslockword). Tak ale zkoušeli dál. A trochu to zhrnu: „na kolikáte od konce jste dohlédli?“